

JUOPUMUS

Juopumuksen vaarat tulevat esiin monissa kertomuksissa: se jättää ihmisen hänen intohimojensa tai vihollistensa valtaan. Profeetoilla se liittyy usein luvattomiin kultteihin (Aam. 2:8; Hoos. 4:11; vrt. Ilm. 17:2), laittomien kanaani-laisten paheisiin (1. Moos. 9:23) tai yhteiskunnan rappiotilaan. Joidenkin elettyjen piirteiden pohjalta juopumus voi saada symbolisen merkityksen.

1. Juopumus ja onnettomuus. Juopumus altistaa pilkalle; Raamattu on kuitenkin aina nähnyt onnettomuudessa häpeän ulottuvuuden. Juopunut ihminen ja onnettomuuden koettelema ihminen menettävät kasvonsa, malttinsa ja kaiken, mikä suojaa katseilta. Kummastakin tulee esine, katseltava näky. Joku voitiin juottaa siihen pisteeseen. Hab. 2:15 lähtee tästä tilanteesta kuvataksaan onnettomuutta, jonka Jahve valmistaa. Silloin juodaan vihan maljaa (Jer. 25:27 f.; 51:7). Jeremia on kuin juopunut ”Jahven ja hänen pyhien sanojensa tähden” (Jer. 23:9), sillä ne julistavat onnettomuutta tässä äärimmäisessä muodossa. Näyttää siltä, että maa horjuu (Jes. 24:19 f.), kaikki vastarinta on turhaa ja kaikki kiinnostukset katoavat: tämä on jo viimeisen päivän ennakkoilmoitus.

2. Juopumus ja valppaus. Moraalista huomiota juopumuksesta, joka saa unohtamaan, voidaan seurata syvimpiin todellisuuksiin asti. Arabikuninkaan Lemuelin äiti näkee väkevissä juomissa keinon unohtaa: antakaa niitä ahdistuneille, mutta kuninkaat ja ruhtinaat välttäkööt niitä, etteivät unohtaisi omia säädöksiään ja loukkaisi oikeutta (Sananl. 31:4–7). Jesaja menee pidemmälle: juopunut ihminen unohtaa Jumalan suunnitelman (Jes. 5:12). Juopumus on horroksen ja sekavuuden hengen oire ja kuva (Jes. 19:14; Jes. 29:10; Jer. 13:13; Joel 1:5). Samalla linjalla UT näkee juopumuksessa sen valppauden hylkäämisen, jonka avulla kristitty kiinnittyy pelastukseen, joka toteutuu ja tulee toteutumaan maan päällä. Juopuu se, joka ei enää jaksaa odottaa Kristuksen tulemistä (Matt. 24:45–51 rinnakk.). Jotta Kristuksen tuleminen ei jäisi huomaamatta, on oltava raitis ja valvottava pyhän Pietarin neuvon mukaisesti (1. Piet. 5:8), joka toistetaan kompletiorissa, sekä pidettävä silmät auki: ”Ne, jotka nukkuvat, nukkuvat yöllä, ja ne, jotka juopuvat, juopuvat yöllä” (1. Tess. 5:6 ff.; Room. 13:13).

3. Juopumus ja Henki. Juopumus sulkee pääsyn valtakuntaan (1. Kor. 5:11; 1. Kor. 6:10; Room. 13:13; Gal. 5:21; 1. Piet. 4:3). Silti se pyrkii tunkeutumaan pyhän piiriin: korinttilaiset sekoittavat sen agape-aterioihin (1. Kor. 11:21). Jerusalemin väkijoukossa jotkut selittivät helluntaipäivänä pilkallisesti Hengen vaikutukset juopumuksella (Ap. t. 2:13–15). Pilkan kohteena ei tässä enää ole onnettomuus vaan Hengen vapauttava vierailu. Pyhä Paavali viittaa samaan yhteyteen käskiessään karttamaan juopumusta ja etsimään Hengen täyteyttä (Ef. 5:18). Ihminen etsii juopumuksesta sitä, että hänet paljastettaisiin sellaisena kuin hän on ja vapautettaisiin siitä, mikä kahlitsee hänen puhettaan ja koko hänen olemustaan. Sieltä hän löytää ilon, jonka Laulujen laulu yhdistää rakkauden iloon (Laul. 5:1). Mutta vain Henki voi antaa hänelle tämän täyteen totuudessa.

PBP

Katso myös: → charismes II 0 — noe I — Ravinto I — vendange — vin